

Filip Giraldi: Příběh tří měst

 infokurýr.cz/n/2023/02/11/filip-giraldi-pribeh-tri-mest

kurýr

11. února 2023

Opravdu by se dalo uvažovat o tom, že „mezinárodní řád založený na pravidlech“ propagovaný administrativou Joea Bidena by mohl mít určitou hodnotu, pokud by něco takového skutečně existovalo a vztahovalo se stejně na všechny porušovatele zákona. Ve skutečnosti samozřejmě nejsou dotyčná „pravidla“ ani dohodnuta ani podporována širokým mezinárodním konsensem, ale pouze lest používanou k prosazování zájmů Spojených států a jejich nejbližších spojenců. Ve skutečnosti jsou „pravidla“ taková, jaká jsou, nejčastěji ignorována, aby se omluvilo špatné chování USA a jejich přátel.

Pokud mají „pravidla“ skutečně stanovit limity násilných interakcí mezi národy, pak zvažte skutečný rekord Spojených států v tomto ohledu. Nedávné průzkumy veřejného mínění ukazují, že Spojené státy jsou ostatními národy vnímány jako nejnebezpečnější země světa s velkým odstupem. Tento rozsudek je založen nejen na

historických vzpomínkách na Hirošimu a Nagasaki, ale také na vietnamské válce a svržení údajně „levicových“ režimů v zemích jako Írán, Chile a Guatemala. Ozbrojené intervence jsou ve větší či menší míře pravidelným rysem amerických iniciativ v Karibiku a Latinské Americe od španělsko-americké války.

Nedávno se po celém světě rozpoutala globální válka proti terorismu, kdy USA odsuzovaly země, které se neřídily červenou linií Washingtonu v definici terorismu. To vedlo k nesmyslným a nakonec neúspěšným intervencím v Afghánistánu, Iráku, Libyi a Somálsku, které podle některých odhadů přímo či nepřímo zabily miliony civilistů a samotné USA v podstatě vedly válku tiskem bilionů dolarů ve fiat měně a hromaděním obrovský dluh, kuře, které se brzy vrátí domů. V Afghánistánu, ale také v Jemenu a Iráku provedly USA cílené zabíjení a profilové zabíjení civilistů pomocí dronů.

Nejznepokojivějším aspektem všeho násilí iniciovaného USA je to, že na obzoru nejsou žádná skutečná pravidla, kromě klaunů Blinken-Biden-Austin ve Washingtonu, kteří uvádějí nepodložené hrozby ze zemí, které nemohou ve skutečnosti škodit, jako je Írán nebo země jako Rusko a Čína, které až dosud neměly v úmyslu postavit se americkému vojenskému kolosu.

Washington je tedy jádrem politiky, která vyvolává globální otřesy a zároveň posouvá hodiny soudného dne stále blíže k finále jaderné války. A všechn ten povyk je doslova k ničemu pro špatnou věc, která podporuje zkorumpovaný autokratický režim v zemi, která není demokracií a nenabízí žádné viditelné možnosti úniku. Pokrytectví těch v Bílém domě, v Kongresu a v médiích, kteří jsou tak lehkomyšní k životu a bohatství svých spoluobčanů, je prostě neuvěřitelné.

Pokud je Washington prvním ze tří měst, o kterých uvažuji, pak je Moskva určitě číslo dvě, protože je adresátem amerického pokrytectví, protože byla před rokem obviněna z použití politiky „založené na pravidlech“ při invazi na Ukrajinu“ Odchýlit se od

mezinárodního řádu. Rusko však vidí věci jinak. Kreml argumentoval, že se opakovaně pokoušel vyjednat s Ukrajinou urovnání na základě dvou zásadních otázek, o nichž věrohodně tvrdí, že ohrožují jeho vlastní národní bezpečnost a identitu. Za prvé, Ukrajina nedodrží Minské dohody z roku 2014, které přiznávaly vysoký stupeň autonomie regionu Donbas, který je stejně jako Krym nepopíratelně obýván etnickými Rusy.

Nedávno bývalá německá kancléřka Angela Merkelová naznačila, že nikdy nebylo v úmyslu ctít dohody z Minsku, čímž naznačila, že to byla jen šaráda umožnit rozvíjející se Ukrajině vstoupit do NATO a v případě potřeby bojovat s Ruskem. Ve skutečnosti byly dohody od začátku ignorovány a ukrajinské milice a další ozbrojené složky ostřelovaly Donbas dělostřelectvem a zabily odhadem 15 000 obyvatel převážně ruského původu – počet, který, jak se zdá, potvrzují nezávislé zdroje.

Druhá důležitá otázka pro národní bezpečnost Moskvy se týkala plánů nabídnout Ukrajině členství v NATO, což by ponechalo potenciálně lepší nepřátelskou vojenskou alianci na prahu země. Ruský prezident Vladimir Putin opakovaně poukázal na to, že o obou otázkách se dá vyjednávat a že Zelenskij musí pouze souhlasit s tím, že bude jeho země „neutrální“, tj. nebude spojena s vojenskou aliancí, a uzná přiměřenou autonomii Donbasu. Byly to údajně Spojené státy a Británie, kdo naléhal na Ukrajinu, aby odmítla všechny ruské požadavky na zahájení opotřebovací války s ukrajinskými oběťmi, což destabilizuje Putinovu vládu a její schopnost odolávat americké a západní hegemonii.

A pak je tu samozřejmě historie, že Spojené státy dlouho intervenovaly ve východní Evropě, přestože slibovaly, že rozpad Sovětského svazu nevyužijí k expanzi NATO na východ. V roce 2014 provedly Spojené státy na Ukrajině „změnu režimu“, aby sesadily promoskevskou vládu. Ale v tomto případě bylo rostoucí vměšování USA a NATO do bojů extrémně nebezpečným vývojem, protože eskalovalo konflikt v potenciálně zničující jadernou výměnu. Člověk

by si přál okamžité příměří k ukončení bojů, po kterém by následovala vážná jednání o urovnání územního sporu. Ale samozřejmě Spojené státy, kteří Zelenského podpořili více než 100 miliardami dolarů, dali jasně najevo, že nemají zájem o vyjednané řešení, pokud Putin nebude ochoten stáhnout se ze všech okupovaných ukrajinských území, včetně Krymu, jako první krok k budování důvěry. Jinými slovy, musí se vzdát.

To, zda Moskva porušila „mezinárodní řád založený na pravidlech“, do značné míry závisí na tom, jak definujete hrozby. Minimálně Washington si za posledních dvacet let vedl mnohem hůř než Rusko, což spíše potvrzuje, že „pravidla“ jsou v podstatě pohodlnou fikcí. Třetí město, které zvažuji, je Jeruzalém, údajné hlavní město Státu Izrael. Vzhledem k tomu, že židovský stát je pravděpodobně buď nejbližším spojencem Washingtonu, nebo, jak se mnozí domnívají, ocasem, který vrtí psem v Bílém domě, je poučné podívat se na jeho chování a zjistit, zda jsou USA kompetentní trestat osoby podezřelé z porušování pravidel. jednotný standard pro přátele i nepřátele.

Pokud jsou Spojené státy považovány světovým společenstvím za nejnebezpečnější „supervelmocenskou“ zemi, musí být Izrael považován za vedoucího vyvrhele mezi menšími, více regionálně orientovanými národy. A její kontrola nad Bílým domem, Kongresem a národními médii v USA je taková, že nikdy není za nic zodpovědná. Nedávno došlo k útoku izraelských vojáků na palestinský uprchlický tábor v Jeninu na Západním břehu Jordánu, při kterém zahynulo deset Arabů. V odvetě pak palestinský střelec zastřelil sedm Izraelců v Jeruzalémě, než zabil sám sebe. Prezident Biden ve svém projevu v Oválné pracovně považoval za vhodné zmínit pouze palestinský protiútok a řekl pouze: „Byl to útok na civilizovaný svět“. Původní izraelský útok, který zabil deset lidí, nebyl ani zmíněn, což naznačuje, že izraelská zvěrstva, která zabíjejí Palestince, nenarušují civilizovaný svět, ve kterém Bidenovi žijí.

Dalším důkazem toho, kde leží priority Bílého domu, bylo loňské zastřelení palestinsko-americké novinářky Shireen Abu Akleh izraelským vojákem, což nakonec vedlo k volání po vyšetřování Bílého domu, navzdory tomu, že Biden a spoluotevřeně přijal lež izraelské vlády, že byla nehoda pravděpodobně způsobená palbou palestinských teroristů v oblasti, což nebyla pravda. A od Kongresu, který minulý týden odvolal kongresmanku Ilhan Omarovou z Výboru pro zahraniční věci za „antisemitskou“ kvůli její kritice izraelského chování, nelze očekávat žádnou skutečnou opozici vůči izraelské politice prvoplánové střelby.

Izraelské ministerstvo obrany uvedlo, že nebude spolupracovat při vyšetřování jeho chování, a příběh Abu Akleha mezitím zmizel. Izrael také bez následků zabil další americké občany, včetně Rachel Corrie a 34 námořníků na palubě námořní lodi USS Liberty v roce 1967.

Nikdy předtím žádná vláda nezabila Američany, jen aby byla odměněna darem amerických daňových poplatníků ve výši 1 000 USD ročně, aby bylo možné získat 3,8 miliardy USD.

odměněn. Vláda židovského státu také nedávno naznačila, že nezmění svou politiku svobodné palby proti palestinským civilistům a jejich zahraničním podporovatelům. Proti izraelským vojákům a policistům, kteří zabíjejí Palestince, kteří jsou běžně označováni za „teroristy“

A zdá se, že izraelská kontrola nad klíčovými částmi americké federální vlády se zpříšňuje. Americké ministerstvo zahraničí na tiskové konferenci minulý týden odmítlo potvrdit, že Izrael nelegálně okupuje velkou část Palestiny, ani by nepřiznalo, že Izrael má jaderný arzenál.

Výsledky Izraele se svými sousedy poněkud připomínají americký vzor prosazování, i když se jen zřídka obtěžuje omluvit se za své chování. Dokonce rozpoutalo velkou válku tím, že v roce 1967 zaútočilo na všechny své sousedy poté, co si falešně stěžovalo na jejich „hrozbu“, načež se nezákonně zmocnilo a obsadilo jejich

území. V současnosti pravidelně bombarduje Sýrii a útočila také na Írán, Libanon a Palestince v Gaze. Zavraždil íránské vědce a techniky.

Izrael napadl a obsadil jižní Libanon, což umožnilo masakr Palestinců žijících v tamních táborech. Sýrie ani Írán nikdy nezaútočily na Izrael a ani jim tím nehrozily, ale Izrael nadále tvrdí, že se cítí ohrožen a snaží se Bidena přesvědčit, aby se k němu připojil v útoku na Íránce. Nová pravicově extremistická rasistická vláda premiéra Benaymina Netanjahua zvyšuje tlak na Palestince opatřeními, která porušují mezinárodní právo, aniž by Bílý dům nakoukl. Nepřetržitě demolice domů, konfiskace majetku, kontrolní stanoviště a další obtěžování Palestinců jsou stále běžnější, protože Izraelci rozšiřují svou okupaci Západního břehu Jordánu.

A někteří Izraelci mají také na mysli něco většího, genocidu, pokud jde o jejich palestinské sousedy. Významný izraelský pravicový poslanec možná naznačil, co by on a mnozí jeho kolegové rádi udělali se zbývajícími Palestinci. Zvika Fogel, člen vládnoucí koalice, vyzval k „definitivní válce“ proti Palestincům, aby si je „jednou provždy podrobili“ poté, co ministr bezpečnosti Itamar Ben-Gvir provedl invazi do mešity Al-Aksá v okupovaném východním Jeruzalémě na mezinárodní úrovni. odsouzen – další nezákonný krok, jehož cílem je zavést úplnou kontrolu nad přístupem k muslimským svatým místům. Fogel reagoval na kritiku a v rozhovoru řekl, že izraelská politika, Jít do války proti Palestincům „každé dva nebo tři roky“ již nestačí a že musí existovat poslední válka, abychom si je „jednou provždy podmanili“. Stálo by to za to, protože tohle bude poslední válka...“.

Je to tedy příběh tří měst. Moskva vede válku, pro kterou má přinejmenším svůj důvod, i když proti ozbrojené intervenci mezi dvěma sousedními zeměmi by se mělo a musí bránit. Proti ruské operaci se postavily Spojené státy, které bezohledně eskalovaly válku a vytvořily situaci, která může být zničující pro veškerý život na planetě. Velkým pokrytcem v této hře je také Washington, který si za

posledních dvacet let vedl mnohem hůř než Moskva. A pak je tu Jeruzalém, nebo chcete-li Tel Aviv. Obludný Izrael vyhrává cenu za to, že je absolutně nejhorší ve své nelidskosti a válečných zločinech,

Philip M. Giraldi, Ph.D., je výkonným ředitelem *Council for the National Interest*, vzdělávací nadace 501(c)3 odečitatelnou z daní (federální identifikační číslo #52-1739023), která se věnuje propagaci Spojených států více založených na zájmech. zahraniční politika na Blízkém východě využívá. Webová stránka je Councilforthenationalinterest.org, adresa je PO Box 2157, Purcellville VA 20134 a e-mailová adresa je inform@cnionline.org.

ZDROJ

Sdílet: